



MEDITATIE

Spraakherkenning

"Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij."

Johannes 10:27

In het Midden-Oosten deelden soms meerdere herders samen een stal. In zo'n stal lopen dus schapen van verschillende herders door elkaar. Als buitenstaander zou je zeggen: die kuddes krijg je nooit meer gescheiden van elkaar. De schapen lijken allemaal op elkaar en alles loopt door elkaar heen. Maar de herders hebben een methode om de kudden weer van elkaar te scheiden. Een herder gaat bij de deur van de stal staan en roept zijn eigen schapen om naar buiten te komen. De schapen herkennen de stem van hun eigen herder. Ze komen in beweging als zijn stem klinkt. Als ze de stem van een andere herder horen komen ze niet in beweging. Die stem kennen ze niet. Die herder vertrouwen ze niet.

Dit beeld, van de schapen die de stem van hun herder herkennen en achter hem aankomen, gebruikt de Heere Jezus in Johannes 10:27. Hij is daar in discussie met Joden die niet in Hem geloven. In Johannes 10:26 zegt de Heere Jezus wat de reden is dat zij niet in Hem geloven als de Messias. De reden is dat zij niet Zijn schapen zijn. Ze herkennen daarom Zijn stem niet, als de stem van de goede Herder. Wij zijn uit onszelf niet beter dan de Joden waartegen de Heere Jezus deze scherpe woorden spreekt. In het paradijs kwam een slechte herder naar ons toe: de slang. Hij riep ons een verkeerde kant

op en wij volgden zijn stem. We hadden bij deze slechte herder moeten wegvluchten en zijn stem moeten negeren, maar we deden dat niet. Op die dag vervreemden wij ons van de stem van de goede Herder.

We hebben allemaal de neiging om onze verste voorouders hierin na te volgen. We lopen achter allerlei stemmen aan. De roepstem van de huidige maatschappij die zegt: 'Je kunt niet zeggen dat het christelijk geloof de enige ware weg is. Dat is intolerant. Alle godsdiensten zijn gelijk.' Er is de stem van de hedendaagse wetenschap die zegt: 'Alles is toevallig ontstaan, jij ook. God bestaat niet. Alles is toeval.' Er is de lokroep van het grenzeloos genieten. Die stem zegt tegen ons: 'Je leeft maar één keer. Geniet volop, en laat je daarbij niet hinderen door wie of wat dan ook.' Het zijn stemmen van slechte herders, waar we maar al te graag naar luisteren. We zijn doof geworden voor de stem van de goede Herder. De Heilige Geest moet onze oren openen om Zijn stem te herkennen.

De Heere Jezus zegt in vers 27 in weinig woorden iets heel dieps. Hij zegt over Zijn schapen: Ik ken ze. Een tijdje terug was ik op een boerderij. Voor mij zien al die koeien er hetzelfde uit. Ik vroeg aan



We verkeren midden in de lijdenstijd. De dagen die voorafgaan aan het volbrengen van het verzoeningswerk door Jezus Christus. Laat het ons maar bijzonder aanspreken nu we door de corona-crisis op vele manieren een vorm van "lijden" ondervinden. Het voortduren van de coronacrisis heeft immers vele gevolgen. We denken vooral aan hen die veel eenzaamheid ervaren. Maar ook voor de werkgelegenheid zijn er consequenties. De Heere geve dat ieder in eigen omstandigheden tijd mag vrij maken om het lijden van de Heere Jezus te overdenken. In dit nummer staan artikelen die ons daarbij kunnen helpen. We wensen u zegen toe in het lezen, en we bedanken ieder voor zijn bijdrage.

*H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten*

BEMOEDIGING

Wees niet bang God zal je leiden
Vanuit 't duister naar het licht.
Want de Heer wil U verblijden
Biedt ons Zijn hand om voort te leiden.

Al 't duister zult u achterlaten
Gaande door verlichte straten.
God laat voor u 't licht oprijzen
Om uw woning aan te wijzen.

Gods licht blijft u steeds omstralen
Om in dit licht vol van pracht
't einddoel met de Heer te halen
Ziend de schoonheid die u wacht.

Justus van Tricht

de boer of hij al zijn koeien kan onderscheiden van elkaar. Dat kon hij. In een oogopslag kan hij zien om welke koe het gaat. Dat zal vast ook voor goede herders gelden, met betrekking tot de schapen. Een goede boer kent zijn koeien. Een goede herder kent zijn schapen. De goede Herder kent ook ons. Misschien niet een gedachte om direct blij van te worden. Als Hij mij kent, dan kent Hij ook mijn zonden en gebreken. Dan prikt Hij door mijn mooie buitenkant heen. Maar toch, ondanks alle gebreken houdt de Herder van Zijn schapen. De Heere kent ons volledig en heeft ons toch intens lief. Dat is het wonder van het evangelie.

Dat de Heere Jezus ons kent laat Hij zien door Zijn leven te geven aan het kruis. Hij kent ons door en door. Hij weet wat we nodig hebben. We hebben niet wat tips nodig om ons leven te verbeteren. We hebben niet wat aanmoedigingen nodig om in eigen kracht naar God op te klimmen. Hij weet dat wij zo verdwaald zijn door eigen schuld, dat er veel meer nodig is dan dat. De goede Herder geeft Zijn leven voor de schapen. Dat is nodig om ons, dwaalzieke mensen weer thuis te brengen. In het evangelie klinkt Zijn stem, om ons in beweging te zetten en achter Hem aan te doen gaan. Hij roept ons om naar het kruis van Golgotha te komen. Om daar ons te laten vinden door Zijn grenzeloze liefde. Zijn stem klinkt. Horen wij Zijn stem? Zijn we uitgekomen bij de kruisheuvel? Wie Hem volgt wordt eens veilig in de stal gebracht. Hij brengt ons naar de plek waar we nooit meer zullen verdwalen en waar het schaap en de leeuw samen zullen weiden. Wat hebben we een goede Herder! Wie Hem volgt wordt veilig thuisgebracht.

*Veenendaal
ds. M.W. Westerink*

VERLATING

Psalm 22 en Johannes 14:15-21 "Mijn God, waarom hebt U mij verlaten?"

"Alleen op de wereld", luidt de titel van een boek. En het versje zingt : op de grote stille heide dwaalt de herder eenzaam rond. Deze herder is alleen, eenzaam, levend en stervend in een donkere wereld van God-verlatenheid. Zijn licht is vervangen door de zwarte schaduw van de dood, de duisternis van de ellende van God-verlatenheid. Hij is zo eenzaam dat hij met de woorden van Psalm 22:1 en 2 roept : Mijn God, mijn God, waarom heb U mij verlaten? Waarom ben U zo ver van mij te redden, zo ver van mijn kreten van angst? Mijn God, ik roep het overdag uit, maar U antwoordt niet, 's nachts, maar ik vind geen rust.

Dat is wat de eenzaamheid zonder God doet. De samenleving met God is vervangen door eenzaamheid. Wat een ellende. Wat een narigheid. Eenzaamheid is het grootste probleem van onze tijd. Zegt de krant: Aan de kant. Zei staatssecretaris Paul Blokhuis, "We moeten echt wat doen voor kwetsbare groepen"; jongeren kunnen niet naar school, ouderen worden ook steeds eenzamer." Eenzaam! Is dat het grote probleem?

Ik weet dat Covid-19 er voor gezorgd heeft dat zaken failliet gaan, dat kinderen niet naar school kunnen, dat de samenleving dubbel moeilijk wordt met de avondklok, met de lockdown; binnen blijven luidt het advies. Het lijkt wel oorlog. Iedereen is ontdaan door deze wet. " 'En nu allemaal snel naar huis", zei de rechter na de uitspraak, die rond 20.30 uur was - kort voor het (wederom) ingaan van de avondklok om 21.00 uur. Het leven is vol van de eenzaamheid. Waar komt de eenzaamheid , die God-verlatenheid vandaan? Eén alleen is zo

verdrietig en daarom zijn wij zo eenzaam. Wat en wie zijn wij? Voor mensen die nog kerkmensen zijn, zijn de woorden "De Lijdensweken" , nog herkenbaar. Het zijn de 40 dagen voor het vieren van het Pasen, dat geen windeieren legt maar de Opstanding uit de dood viert van Christus en zijn vrienden, de kerk. Zo hoort het. Hoor jij dat?

Wij zijn geschapen in het evenbeeld van God, niet om God te zijn, maar om samen te leven, eeuwig, God in ons en God met ons. Maar de mens wilde het anders. Zij/wij hebben echtbreuk gepleegd. We wilden als God de Schepper zijn en dat kan natuurlijk niet. Wij zijn schepselen. En zo werden en zijn we van God gescheiden om eeuwig alleen te zijn, eenzaam te zijn, verlaten van God. Daarom zijn Adam en Eva, onze voorouders, weg-gestuurd van de aanwezigheid, van de tegenwoordigheid van God. Nu wat? Is de Lijdensweg van Christus aan het kruis een feit of een verzinsel, een verhaal of volgens Christus woord: " Ik betaal!?"

Habakuk verklaarde over God: "Uw ogen zijn te zuiver om het kwaad goed te keuren, en U kunt goddeloosheid niet met gunst aanschouwen" (Hab. 1:13). God keerde Zijn rug toe toen Jezus aan het kruis was, omdat Hij de zonde niet kon aanschouwen, zelfs niet in Zijn eigen Zoon. God de Vader had Hem inderdaad verlaten.

Iemand schreef: "Jezus stierf niet als een martelaar voor een rechtvaardige zaak of gewoon als een onschuldige man die ten onrechte werd beschuldigd en



veroordeeld. --- Jezus werd zonde zodat als een plaatsvervangend offer voor de zonden van de wereld, de rechtvaardige hemelse Vader Hem volledig moest oordelen naar die zonde". Dat is de spijker op z'n kop : Ik betaal!

Een commentaar zegt het netjes, "De Vader verliet de Zoon omdat de Zoon "onze overtredingen,... onze ongerechtigheden" op Zich nam (Jes. 53: 5). Jezus "werd overgeleverd wegens onze overtreding" (Rom. 4:25) en "stierf voor onze zonden naar de Schrift" (1 Kor. 15: 3). Hij "die geen zonde kende [werd] voor ons zonde" (2 Kor. 5:21) en werd "een vloek voor ons" (Gal. 3:13). "Hij zelf droeg onze zonden in Zijn lichaam aan het kruis" (1 Petr. 2:24), "stierf voor eens en altijd voor zonden, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen" (1 Petr. 3:18), en werd "de verzoening voor onze zonden " (1 Joh. 4:10). Opletten! Jezus werd "zonde" voor de mens, opdat degenen die in Hem geloven gered zouden worden van de straf op hun zonde. Hij stierf om Zijn leven als losprijs voor velen te geven (Matt. 20:28).

En er was duisternis over het hele land midden op de middag van twaalf tot drie uur. Jezus had onze zonden op zich genomen en werd op dat moment door God beschouwd als de grootste zondaar die ooit geleefd heeft. Dode duisternis over het hele land. Dan komt er een pauze en een stilte. De woorden van hoon houden op, en het leven van de Gekruisigde eindigt in een stilte die alleen wordt verbroken door Zijn eigen bittere kreet "Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?" Hij stierf niet voor eigen zonden, maar voor die van ons.

We zijn goed door God geschapen. Maar we zijn afgevallen, weg van God. Door Christus' kruis is er de weg terug tot

God. Jezus heeft die weg gebaad. Jullie zijn niet meer alleen. "Jullie hebben nu verdriet, maar Ik zal jullie terugzien." (Joh. 16:22) Ik ga je voor. Ik heb de dood overwonnen. Ik heb je schuld betaald. Niet eenzaam maar samen met Mij op pad.

Christus zoekt Zijn Kerk. Samen vieren wij Pasen. Christus bouwt en volmaakt Zijn kerk. Dat is het centrale punt van het Evangelie. Christus Triomfator. Eenzaam? Misschien. Maar nooit alleen. Ik zal jullie terugzien. Het is Pasen. We vieren feest. Eeuwig feest.

Er wordt gezegd dat de schilder Vermeer een spijkertje aanbracht in zijn schilderij. Van daaruit trok hij touwtjes over zijn schilderij om langs die touwtjes heel precies het juiste te schilderen. Nadat hij het spijkertje uit de muur haalde bleef er een piepklein gaatje over in het canvas. Jezus is als het ware dat gaatje in de schilderij van ons leven. Je ziet Hem zelf niet of nauwelijks meer. Maar Hij zit in de lijnen van ons leven. Hij ziet ons. Ik zal jullie terug zien. Daarom : Wees niet bang; want Ik ben met u: wees niet ontzet; want ik ben uw God: Ik zal ... ja, Ik zal u helpen; ja, Ik zal u steunen met de rechterhand van mijn gerechtigheid. ... Ik zal je versterken en helpen; Ik zal je steunen met mijn rechtvaardige rechterhand. Als onze herder gaat de Heer zelf voor u uit en zal met u zijn; Hij zal je nooit verlaten of in de steek laten. Wees niet bang; wees niet ontmoedigd.

In het kruis zal 'k eeuwig roemen en geen wet zal mij verdoemen; Christus droeg de vloek voor mij, Christus is voor mij gestorven, heeft gena voor mij verworven: 'k ben van dood en zonde vrij!

*Ontario, Canada
ds. W. de Jong*

JEZUS IS KONING

Johannes 18 : 37

Midden in de lijdensgeschiedenis wordt gezegd dat Jezus Koning is. Korte tijd later zal Pilatus Hem tentoonstellen als de Man van smarte. Zijn troonsbestijging, zijn verhoging is Zijn kruisiging. Zijn troonzetel in het harde steunblok aan de kruispaal. Zo zal Jezus koning zijn hier op aarde. Maar dit mag ons nooit doen vergeten dat Jezus werkelijk koning was.

De lijdensgeschiedenis roept ons niet om Jezus te beklagen. Hij vraagt niet om tranen, Hij vraagt niet om medelijden, maar Hij vraagt om geloof. Jezus is niet een beklagenswaardig mens Die een speelbal is van de machten en Die tegen Zijn wil tot dit lijden wordt gebracht. Jezus gaat niet gebukt onder het noodlot dat tegen Zijn wil over Hem komt. Maar Jezus is de Koning, Die heel bewust deze weg van veroordeling van lijden en van kruis dragen gaat om mensen zoals wij zijn te redden van het oordeel. Hij wil in onze plaats gaan staan om voor ons het leven te verwerven en voor ons de toekomst te ontsluiten.

Maar als we de lijdensgeschiedenis lezen, dan is het koningschap van Jezus meer dan ooit een verborgen koningschap. Dat ligt echter niet aan Hem, maar dat ligt aan onze ogen. Wij laten ons te vaak verblinden verwachtingen van deze wereld, door alles wat in deze wereld eer en aanzien heeft. Echter de houding van Jezus in de lijdensgeschiedenis is niet die van passief dulden, van gelaten ondergaan. De houding van Jezus is het volbrengen van een roeping, het strijden van een strijd, het bewerken van een overwinning. Over de

lijdensgeschiedenis ligt een blij geheim, een koningsgeheim. Jezus voert de strijd tegen de satan en Hij behaalt de overwinning. Daarbij zijn Kajafas, Annas, Pilatus en Herodes slechts pionnen die niet in het centrum staan. Het gaat niet om hen maar het gaat om Jezus de Christus, Die als de grote Koning het offer brengt dat door God wordt aanvaard en waardoor de duivel wordt verslagen zodat er voor ons mensen verlossing wordt bewerkt.

Jezus is de Koning en Zijn rijk is het rijk der waarheid. Het rijk waar de diepste vragen van God en mens, van eeuwigheid en tijd, van leed en strijd, van natuur en geschiedenis hun oplossing vinden. Het moge dan waar zijn dat de wijzen van deze wereld het Evangelie vaak een dwaasheid achten, maar dat ligt dan aan de wijzen van deze wereld, dat ligt niet aan het Evangelie.



Het rijk van de waarheid is niet van deze wereld. Jezus moest speciaal geboren worden, de Heilige Geest moest eraan te pas komen, vanuit een andere Wereld moest er ingegrepen worden, opdat de waarheid van God in deze wereld zou kunnen binnengaan. Dat is een oordeel over deze wereld. Zonder Jezus Christus leeft deze wereld in leugen en schijn. Wanneer we onszelf en onze wereld uit zichzelf willen verstaan en verklaren, zonder God, dan komen we slechts tot schijn en tot leugen. Zonder Jezus is er geen weg tot God. Zonder Hem is er ook geen waarheid.

Jezus is de Koning. Deze koningsbelijdenis wordt echter uitgesproken door de Kruiskoning. Daardoor wordt het zo begrijpelijk dat niet ieder deze belijdenis kan verstaan. Dat eigenlijk niemand haar kan verstaan, tenzij het wonder gebeurd is dat wij uit "de waarheid" zijn geworden, uit God geboren zijn. Open ogen hebben gekregen, allereerst voor onszelf, over de zelfzucht en liefdeloosheid van ons leven.

Uit de waarheid zijn betekent: van zonde weten. Van de onmogelijkheid om Gods wet te volbrengen. Weten dat wij van nature geneigd zijn om God en de naaste te haten. Dat wij naast Petrus staan die Jezus verloochende, dat we naast Judas staan die Jezus verried. Dit vraagt veel, dit vraagt dat "iets" van

ons is dood gegaan, dat onze oude mens is dood gegaan, door bekering en wedergeboorte heen.

Wie zo uit de waarheid is, die hoort de stem van Jezus, ook wanneer Hij spreekt voor Pilatus als de Man van smarten. Dan horen we als Jezus zegt dat Hij de Koning is, dat hier onze Verlosser spreekt Die het volkomen offer brengt om ons te redden van het oordeel, om voor ons het heil te bereiden. Dan knielen we juist in de lijdens-tijd vol aanbidding neer voor Jezus Christus, de Heiland der wereld, de Heiland ook voor mij.

*Dirksland
ds. J. Willemsen*

Gebed voor kranke mensen (9)

"Wij geloven ook, dat Gij ons verhoren zult door Jezus Christus, die ons aldus heeft leren bidden: onze Vader..."

In het gebed voor zieke en aangevochten mensen komen er veel gedachten en aandachtspunten naar voren. Het hart mag zich uitstorten voor de Heere. de gelovige doet dat in het vertrouwen dat God de gebeden zal verhoren. Het Bijbels getuigenis is er heel duidelijk in: God hoort het gebed. De Heere antwoordt op het geroep. Dat betekent niet dat God als Hoorder van het gebed ons altijd verhoort zoals wij denken of willen. Als het in de Bijbel over verhoring van het gebed gaat, is dat altijd binnen bepaalde verbanden. In Johannes 14 zegt Jezus tegen Zijn discipelen: "Zo gij iets begeren zult in Mijn naam, Ik zal het doen", vers 14. Dat is een duidelijke verzekering. Het gaat dus om het bid-

den in Jezus' naam. Dat heeft een speciale betekenis. Velen zijn gewend om gebeden te besluiten met : om Jezus' wil/ daarmee bedoelen we dan dat we de verhoring van ons gebed verwachten op grond van de kruisverdiensten van Jezus Christus. Maar het bidden "in de naam van Jezus" heeft nog een meer specifieke betekenis. Want "de naam" in de Bijbel is niet zo maar een uitdrukking, maar de naam geeft aan wie iemand is en wat hij doet. Dus God alleen kan mensen een naam geven, want Hij doorgrondt en kent ieder mens. De naam geeft dus iemands wezen aan. Toen God aan Mozes bij de brandende struik Zijn Naam bekend maakte, was dat niets minder dan een

openbaring van God. Zo wijst ook "in de naam van Jezus" op de zelfopenbaring van Jezus. Jezus' naam is Jezus Zelf, zoals Hij Zich aan ons openbaart. Zo lezen we ook in dit formulier gebed het vertrouwen "dat Gij ons verhoren zult door Jezus Christus."

Er ligt in de gelovige mens geen enkele reden of grond waarom God zijn gebed zou moeten verhoren. De Heilige Geest overtuigt de bidders daar steeds meer van. Hoe meer we ons onwaardig kennen, des te meer wordt het een noodzaak om verhooring te vragen door Jezus Christus. Dat is mogelijk omdat de Pinkstergeest is uitgestort. Jezus stelt dat Zijn discipelen nog niet hebben gebeden in Zijn Naam. Maar Hij belooft hen : "In die dag zult gij in Mijn Naam bidden. Johannes 16 : 26. Welke dag is dat? Het is de dag, de bedeling van de Heilige Geest Die als Trooster zal komen. Want dan is het heilgeheim van Jezus' Persoon en werk ten volle geopenbaard. Hij is gestorven en opgestaan. Hij heeft Zijn werk volbracht. De Heilige Geest geeft daarvan getuigenis. De Geest neemt genade en zegen uit de volheid van de Heere Jezus. Dat mogen de bidders ontvangen en ervaren. Bidden "in de Naam van Jezus" is een bidden met autoriteit, op grond van Jezus' eigen werk. Dat bidden wordt bepaald door de Zelfopenbaring van Jezus. In dat gelovig bidden klinkt dus door de Heilige Geest de stem van Jezus Zelf. Daarom zegt Hij ook: "Ik zeg u niet, dat Ik den Vader voor u bidden zal." Jezus hoeft niet apart tot de Vader te bidden, omdat Zijn Geest in en door de gelovigen bidt. Die bidders zelf treden niet op de voorgrond. In het "bidden in de Naam van Jezus" schuilen ze achter Christus en Zijn zoenverdienste. Dus het bidden in Zijn Naam is altijd een bidden dat verband houdt met Zijn genade. Dat Zijn verlossende liefde

wordt verheerlijkt in de gelovige. Dat Zijn heilswerk vrucht mag dragen. Dat een weg van ziekte en tegenspoed mag worden geheiligd aan de gelovige. Dat bidden wil de Heilige Geest ons leren. Dan wordt je gebonden aan de woorden van Christus. "Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb", Johannes 14 : 26. Door die indachtigmakende genade blijven Zijn woorden in ons. Die woorden geven kracht en vrede. Mogen we in het vertrouwen op die verhooring bidden?

*H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten*



UITZICHT

Wanneer je op de levensreis
als in een doolhof dwaalt,
als alles neev'lig is en grijs
geen enk'le ster meer straalt,

Bedenk dan wat geschreven staat
van God, Die helpt en redt.
Hij is het Die je gadeslaat
en antwoordt op 't gebed.

Zoals de herder zoekt en vindt
het afgedwaalde lam,
zo helpt de Heer' elk mensenkind
dat biddend tot Hem kwam.

Wie in geloof tot Hem mag gaan,
ervaart het vroeg of laat :
'k Mag wandelen op ruimer baan
daar Jezus met mij gaat.

*F. van der Schoot-van Dam
uit: Wachten op de morgen*

Kruiskracht

'Waarom kwam Ik en er was niemand? Riep Ik en niemand antwoordde? Is Mijn hand dus gans kort geworden dat zij niet verlossen kan? Of is er in Mij geen kracht om uit te redden?' (Jes. 50 vers 2a)

Hoeveel geduld heeft de HEERE niet met Zijn volk in ballingschap gehad! Al vanaf Jesaja 40 is Hij Israël aan het troosten en overtuigen van Zijn macht en wil om te verlossen. En hoeveel profeten heeft Hij al niet gezonden?

Niemand

Aangrijpend is dat woordje 'niemand'. Ik kwam en er was niemand; Ik riep en er antwoordde niemand. In Jesaja 59 komt dit nog indringender terug als de HEERE vaststelt dat er niemand is die voor de gerechtigheid en waarheid opkomt. Er was niemand die zich met hart en ziel voor de zaak van de HEERE inzette. De HEERE zag niemand die voor het volk pleitte en voor Zijn eer streed.

Wat doet de HEERE veel moeite om Zijn volk Israël en ook u en jou ervan te overtuigen dat Hij kan en wil vergeven en bevrijden. Hoe erg om Hem dan te laten roepen en niet te vertrouwen!

Waarom?

Wij mensen hebben veel vragen. Zeker in deze tijd met zoveel leed door en vrees voor het coronavirus. Ongelovigen, maar gelovigen ook! En dat zijn niet altijd slechte vragen, al zijn ze onterecht. Waarom ben ik nog niet bekeerd? Waarom ben ik nog altijd dezelfde, terwijl ik al zoveel in de bijbel gelezen en zoveel gebeden heb? En dan al die raadsels in je levensboek. Wie heeft ze niet?

Maar hier komt de HEERE met Zijn 'waarom'. Waarom heb Ik al zoveel aan je, met je en voor je gedaan? Ik heb je al bij je Doop geroepen en al Mijn heil je onder ede beloofd: Ik, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Alles beloofd: aanneming, verlossing en vernieuwing, volkomen zaligheid.

En de afstand die je ervaart komt niet van de HEERE. Hij is niet met een scheid-brief gekomen. Het volk heeft der ellende van de ballingschap aan zichzelf te wijten. En dat moet u en jij ook erkennen. En nu doet de HEERE al zolang zoveel moeite om de ballingen te troosten en te helpen, maar ze reageren er nauwelijks op. Ze hebben er kennelijk geen vertrouwen in. En dat doet de HEERE heel zeer. Hij zegt: waarom, waarom toch?



Kracht

Hier komt de HEERE tot Zijn volk met Zijn vragen. Vragen waarin je de teleurstelling en verontwaardiging proeft. Denken jullie werkelijk dat Ik niet sterk genoeg ben om je uit Babel weg te halen? Om je uit je ellendige verlorenheid te bevrijden? Hoe erg om zo klein van de HEERE te denken!

Maar behalve daadkracht om Israël uit de macht van Babel te bevrijden heeft God nog een veel wonderlijker 'kracht': de kracht van Zijn genade om te verzoenen en te vergeven; de kracht van Zijn liefde die in de uiterste zwakheid van de Heere Jezus in Zijn lijden en sterven aan het kruis is volbracht. Daarover gaat het In Jesaja 53: de lijdende Knecht des HEEREN gaf Zijn rug

degenen die Hem sloegen, Zijn wang-en die Hem het haar uitplukten en Zijn aangezicht voor smaad en speeksel. Maar Hij weet vast: de HEERE helpt Mij. Het allersmartelijkste 'waarom' klonk uit Zijn mond op Golgotgha! In Zijn uiterste zwakheid áán het kruis ligt voor u kracht in uw kruis.

Uw aanvechtingen zijn Hem niet vreemd! Ga ermee tot Hem. Hij weet er

alles van en Hij weert er raad mee. Wanneer u al vertrouwend op Hem toch nog zo vaak in duisternissen wandelt en geen licht hebt: betrouw dan op de Naam des HEEREN en steun op uw God(vers 10). Dat -vaak beproefde-vertrouwen zal u nooit berouwen!

*Vierhouten
ds A. den Boer*

DREIGING

Ik zag, en zie: vier horens (Zach. 1:19)

Dromen kunnen soms angstig zijn. Je voelt je achtervolgd en je probeert weg te komen, maar je bent verlamd en je kunt geen vin verroeren. Of je ziet je omringd door vijanden waar je niets tegen kunt doen.

De profeet Zacharia had geen angst-droom. Hij zag 's nachts dingen die God hem liet zien. De eerste keer dat hem dat overkwam zag hij iets bemoedigends: een Man, die de HEERE zelf blijkt te zijn, en die goede dingen aankondigt voor Israël en voor de wereld. Maar wat de profeet nu te zien krijgt lijkt eerder een angstdroom. Hij ziet in het donker vier horens verschijnen.

Je zal je ogen 's nachts opendoen en dan vier horens voor je zien verschijnen! Van welke dieren de horens zijn wordt niet gezegd. Waarschijnlijk heeft de profeet alleen de horens gezien, het dreigendste deel van het dier waarmee het je stuk kan stoten.

Stieren hebben mij omringd, klaagt David in psalm 22, als zijn leven een nachtmerrie geworden is hij zich uitgeleverd voelt aan zijn vijanden. Aan het kruis heeft Jezus deze psalm overgeno-

men. Hij kent onze angsten en wil ze met ons delen.

Gelukkig ziet de profeet niet enkel die dreigende horens. Tegelijk met de horens ziet hij de Man die hij uit het eerste gezicht kende, de Man die de HEERE zelf is. Die had toen uitleg gegeven bij wat hij zag en de profeet gaat ervan uit dat Hij dat ook nu wel wil doen. 'Wat betekenen deze horens?' vraagt de profeet. Het zijn de vijanden die Israël verstrooid hebben en die het maar niet met rust willen laten. Ook nu niet, nu ze na 70 jaar teruggekeerd zijn uit hun ballingschap. De wereld kan het niet verdragen dat God een volk verkozen heeft, en dat Hij door alles heen trouw blijft aan zijn keuze. Waar God zijn liefde in de wereld laat zien, verschijnen meteen ook de horens die die liefde stuk willen stoten.

Christus heeft het ervaren. Degenen die in Hem geloven ervaren het ook. De wereld kan Gods liefde niet verdragen. Dan ineens ziet de profeet vier smeden. Sterke mannen met hamers die de horens stuk zullen slaan. Machten die zich tegen God verheffen zullen door

andere machten neer worden geslagen. En ook die zullen weer neer worden geslagen als ze dezelfde weg inslaan. De Man legt het uit aan de profeet en die moet het aan het volk doorgeven om het te bemoedigen. En ook wij mogen er ons door laten bemoedigen als we ons als gelovigen zwak voelen staan. Maar er is een 'maar': Wie kan zeggen dat hij altijd aan de goede kant heeft gestaan? Ook christenen hebben Gods volk bestreden. En hoe vaak bestreden christenen elkaar niet onderling? En ook in het gewone dagelijkse leven kunnen we soms lelijk om ons heen stoten. Dan zijn we zelf de horens en zijn anderen bang voor ons. Als we dat beseffen kunnen die smeden met hun hamers ons niet troosten.

Maar Zacharia ziet niet enkel horens en smeden. In de eerste plaats ziet hij de HEERE die hem dit alles laat zien. De HEERE die naar hem toekomt om hem zijn vriendelijk aangezicht te tonen. Hetzelfde vriendelijk aangezicht dat Hij ons in Christus laat zien. Op Hem houden wij onze ogen gericht en we vertrouwen ons toe aan zijn liefde. Hij vergeeft ons, zoals hij ook Israël vergeven heeft. Hij is bij ons in het donker en staat naast ons in de strijd. Ook in de strijd die we met onszelf hebben te leveren.

*Lexmond
dr. J. van Eck.*



FILÉMON (1)

Filémon is een welgestelde heer uit Kolosse, lid van de gemeente aldaar. Het briefje dat Paulus aan hem schrijft gaat over Onesimus, een slaaf van Filémon. Uit wat Paulus schrijft kunnen we afleiden dat de slaaf na een conflict met zijn meester de benen nam en in contact met Paulus is gekomen. Het is heel goed mogelijk dat hij dat contact bewust heeft gezocht met het doel de apostel in het conflict te laten bemiddelen. In het briefje neemt Paulus het op voor de weggelopen slaaf, die inmiddels christen is geworden. Hij wijst Filémon op zijn plicht Onesimus, die nu in Christus zijn broeder geworden is, te aanvaarden. Meer nog, Paulus wil dat hij Onesimus voortaan ook in maatschappelijk opzicht ('in het vlees'; vs. 16) als gelijke behandelt. Slavernij hoort er onder christenen niet te zijn. Daarnaast vergeet Paulus ook zijn eigen belang niet in dit briefje.

Hij kan de hulp van Onesimus heel goed zelf gebruiken nu hij in de gevangenis zit. Het is heel wat wat Paulus van Filémon vraagt. Hij mag dan een apostel zijn, maatschappelijk gezien was de welgestelde man aan wie hij schrijft zijn meerdere. Paulus gaat dan ook omzichtig te werk. Hij kán hem hem als apostel een bevel geven, laat hij Filémon fijntjes weten (vs. 8), maar hij houdt het liever bij een verzoek (vs. 9), zodat Filémon gelegenheid krijgt door een daad van liefde zijn christen-zijn te bewijzen. Zo gaat het de hele brief door, zodat Filémon aan het eind met geen goed fatsoen meer 'nee' kan zeggen. Met stroop vang je meer dan met azijn, moet Paulus hebben gedacht, vooral als je met hoge heren onderhandelt.

*Lexmond
dr. J. van Eck*

Leren accepteren, deel 1.

Deze keer een onderwerp waar we allemaal mee te maken hebben in ons leven. Niet zo praktisch, maar wel uit dagelijks leven.

Afgelopen week hoorde ik van een meneer die de huisarts had bezocht. Hij kreeg te horen: ja meneer, het is de leeftijd. U zult het moeten accepteren. Mogelijk is deze zin ook weleens tegen u uitgesproken. Soms klinkt het populairder 'geef het maar een plekje'. Ik las de definitie: accepteren is stoppen met vechten tegen iets waar niet tegen te vechten valt. Er valt te denken aan een ziekte, maar ook verlies van werk, een financiële tegenvaller.

Accepteren ... het woord is soms zo gemakkelijk uitgesproken. Toch is het wel nuttig om hierover na te denken. Is accepteren wel of niet aan te leren ... En zo ja, hoe dan. Het heeft ook met onze persoonlijkheid te maken, ieder mens is immers anders. Misschien herkent u zichzelf of uw kind wel in het volgende. 'Wat ik niet zo goed kan is dingen loslaten, in de zin van : problemen, uitdagingen. Ik kan niet denken: dat zie ik volgende week wel. Nee, dan ben ik er vandaag en morgen al mee bezig in mijn hoofd. Ik heb daardoor met een burn-out thuis gezeten. Ik heb er wel veel van geleerd, het heeft me bewuster gemaakt. Maar het hoort kenmerkend bij me'. Het niet kunnen accepteren van een situatie kan dus wel ernstige gevolgen hebben.

We kunnen zeker ergens in blijven hangen, de vervelende of moeilijke gebeurtenis blijft in ons gedachten. We komen er niet los van.

Enkele tips zijn wel te geven.

1. God, schenk mij de kalmte om te aanvaarden wat ik niet kan veranderen, de moed om te veranderen wat ik kan veranderen en de wijsheid om het verschil hiertussen te zien.

Dit fragment uit het Gebed om kalmte is van de Amerikaanse theoloog Reinhold Niebuhr. Deze tekst zegt dat overgave erg belangrijk is bij acceptatie. Het geeft vertrouwen dat het goed komt en dat maakt iets moeilijks aanvaarden een stuk gemakkelijker. Het vertrouwen op de kracht van God is essentieel. Als we merken dat onze naaste het moeilijk heeft kunnen we dit meenemen in ons gebed. Onze God is toch almachtig! Hoe onze weg of de weg van de ander ook gaat. Hij is erbij, Hij weet ervan en Hij wil erom gebeden zijn.

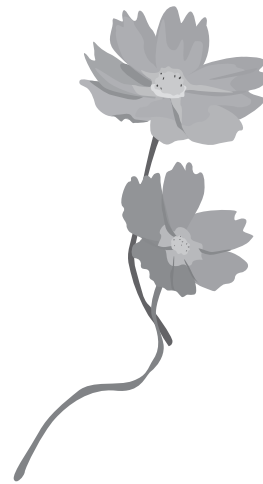
2. Zie de werkelijkheid zoals hij is. Acceptatie is realisme. Het betekent niet 'bij de pakken neer zitten' of 'alles maar best vinden'. Probeer voor ogen te houden wat u in het leven belangrijk vindt. Maar verlies uzelf niet in onrealistische gedachten over hoe het zou moeten of kunnen zijn. Dan kunnen we in een droomwerkelijkheid gaan leven. Nee, de werkelijkheid is zoals de werkelijkheid is. Dus deze werkelijk zien zoals hij is, is het beste wat u kunt doen. Moeilijk soms, maar uiteindelijk brengt de acceptatie daarvan u rust en vertrouwen.

3. Geef verzet op. Maar wat kan dit soms moeilijk zijn ... Toch is bewezen dat als we de weerstand los laten de angsten overwonnen kunnen worden. Dit is belangrijk, want verzet houdt datgene waartegen verzet wordt geboden in stand. Het richt juist de aandacht op

wat u eigenlijk niet wilt voelen. Ik hoop dat u begrijpt wat ik bedoel. Maar als we terugkijken op ons leven zullen we het allemaal wel herkennen. We zeggen dat het goed met ons gaat, we proberen vrolijk en optimistisch te zijn en drukken onze ware gevoelens weg. We willen de boosheid, het verdriet of de pijn niet voelen. Misschien zetten we wel een masker op. De ander zegt: u bent altijd zo vrolijk, hoe kan het toch. En nog geven we er niet aan toe dat we van binnen niet vrolijk zijn, maar bedroefd. Eerlijk gezegd helpt u uzelf hier niet mee. U gaat zich op de duur echt slechter voelen en het kost enorm veel energie om steeds die glimlach op uw gezicht te toveren. Zoek steun bij iemand die u vertrouwd, spreek u uit voor hem of haar.

Maar vergeet bovenal het gebed niet. Want de Heere kent al onze omstandigheden, Hij kent ons door en door én Hij wil erom gebeden zijn!
Met een vriendelijke groet,

Marianne Tanis



Colofon

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter, PKN (hervormd)
Benschop

Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris, PKN
(hervormd) Langerak

Dhr. M.C. Paul, penningmeester, PKN
(hervormd) Dirksland

Ds. A. Snoek, PKN (hervormd),
Kesteren

Ds. J.P. Boiten, eindredacteur, Christ.
Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53, 3341
GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512

Tevens adres voor kopij.

E-mail: j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. van Amstel, Christ Geref., Ede
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed
Church, Straffordville, Ontario, Canada
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede

Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)
Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net; opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnee@krachtnaarkruis.net of
Ledenadministratie Kracht naar Kruis,
Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te
Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.net